

Det var här det hände

Elm Street, Dallas

Mordet på president Kennedy 1963 skedde på en gata i Dallas som även hör till de musikhistoriskt viktiga, inte minst som nav i området Deep Ellum.

I början av 1900-talet kom arbetslösa lantarbetare att söka sig till Dallas i jakt på arbetstillfällen. Många av dem slog sig ner i Deep Ellum, ett område nordost om centrum kring korsningen Elm Street – Central Avenue.

I Deep Ellum fanns små affärsrörelser som skrädderier och pantbanker, men även barer, spelhålor och bordeller. Enligt Alan Govenar var Deep Ellum “a rough place, though in the 1920s and 1930s ... playing the steamy joints of Deep Ellum were some of the greatest musicians of the day”. Denna “rough place” besjögs bland annat av Prairie Ramblers i “Deep Ellum blues”:

When you go down in Deep Ellum
put your money in your shoes
'Cause the women in Deep Ellum
's got them Deep Ellum blues

Sångaren och gitarristen Blind Lemon Jefferson spelade i Deep Ellum, och 1912 möttes han och Huddie “Lead Belly” Ledbetter och framträdde tillsammans på områdets gator och barer. I mitten av 1920-talet fann en skivbolagsrepresentant Jefferson på en av Deep Ellums trottoarer, vilket ledde till en framgångsrik skivkarriär fram till 1929 med nummer som “Blind snake moan” och “See that my grave is kept clean”. För Lead Belly dröjde det till 1933 innan hans första inspelning i en lång rad för Library of Congress. Andra stilbildande gitarrister i Deep Ellum var Lonnie Johnson och Lightnin’ Hopkins, och även

sångerskor som Bessie Tucker och pianisten Alex Moore framträdde i området.

Längre ner på Elm Street ligger The Majestic, som varit vaudeville-teater och biograf. När sångaren och storbandsledaren Cab Calloway en dag mot slutet av 1920-talet framträdde på The

Majestic hölls en amatörtävling. Denna vanns av tonårige Aaron Thibeaux Walker, och i priset ingick att under en vecka turnera med bandet. Uppmärksamheten detta medförde ledde till inspelningar i december 1929, vilka gavs ut under namnet Oak Cliff T-Bone. Artisten på plattan kom att under namnet T-Bone Walker bli en av bluesens mest inflytelserika gitarrister och sångare.

Genom åren har det gått upp och ner för Deep Ellum några gånger, men på senare år har en del restauranger och musikställen åter öppnats. The Majestic är fortfarande igång med teater, konserter och andra kulturarrangemang.

The Majestic Theatre, 1925 Elm Street.

Källor: Framförallt “Meeting The Blues” (Alan Govenar, 1988), “Stormy Monday” (Helen Oakley Dance, 1987), samt “The Life And Legend Of Leadbelly” (Charles Wolfe & Kip Lornell, 1992).

T-Bone Walker, gitarrelegant med karriärstart på The Majestic.

